

Prima instanță: Judecătoria Botanica mun. Chișinău
Judecător: V. Mihailă
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, E. Clim, I. Cotruță

Dosarul nr. 2ra-915/15

ÎNCHEIERE

23 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Siloci Evghenii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Siloci Evghenii împotriva Întreprinderii „Monolit” a Societății „Cernobîl” din Republica Moldova privind încetarea contractului individual de muncă la inițiativa salariatului și obligarea de a-i elibera carnetul de muncă cu înscrisurile respective,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, prin care a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 iunie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 18 noiembrie 2013, Siloci Evghenii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii „Monolit” a Societății „Cernobîl” din Republica Moldova privind încetarea contractului individual de muncă la inițiativa salariatului și obligarea de a-i elibera carnetul de muncă cu înscrisurile respective.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 22 aprilie 1991, prin ordinul nr. 12/2, a fost angajat în funcția de maestru în cadrul întreprinderii „Monolit” a Societății Cernobîl din RM. Ulterior, în baza unui contract individual de muncă din 13 decembrie 1993 a fost angajat pe o perioadă nedeterminată de timp în calitate de director adjunct și inginer principal. La data de 02 decembrie 1997 prin ordinul nr. 2 din 03 octombrie 1997, au fost reduși din statele de personal 9 salariați, inclusiv directorul întreprinderii, precum și reclamantul Siloci Evghenii, însă acesta din urmă a continuat să activeze în calitate de inginer principal și director adjunct în cadrul întreprinderii pînă în

prezent. Consideră că lichidarea întreprinderii a fost fictivă. În conformitate cu datele din Registrul de primire și eliberare din muncă a întreprinderii, întreprinderea urma să fie lichidată în baza ordinului nr. 8-1 din 19 septembrie 1997, însă conform dărilor de seamă prezentate la Inspectoratul Fiscal, aceasta a activat pînă în luna iunie 2006.

Reclamantul a mai indicat că, lichidarea este un proces ce urmează să parcurgă consecvent mai multe faze precum controlul fiscal, notificarea CÎS, aprobarea bilanțului de lichidare, distribuirea activelor, însă aceste acțiuni nu au fost întreprinse de administratorul întreprinderii, ceea ce denotă intenția acestuia de a beneficia de această lichidare aparentă, reaua sa voință ce rezidă în neachitarea salariilor angajaților făcînd trimitere la situația financiară precară a întreprinderii, ce chipurile se afla în proces de lichidare. Reclamantul susține că, ocupînd funcția de vice director, contabil și inginer principal nu i-a fost achitat salariul pentru o perioadă mai mare de timp. Susține că în legătură cu faptul neachitării salariului pe o perioadă îndelungată de timp, s-a adresat cu multiple cereri în scris către administratorul întreprinderii, Chiriliuc Valeriu cu privire la încetarea contractului individual de muncă din inițiativa salariatului în baza art. 85 Codul Muncii al RM, dar la nici una din aceste cereri, nu a primit răspuns, continuînd să lucreze, astfel considerînd că contractul individual de muncă nu a încetat pînă în prezent, continuînd să activeze fără a fi remunerat.

Menționează reclamantul, că la data de 16 octombrie 2013 a expediat cerere prealabilă către administratorul întreprinderii cu privire la eliberarea din funcție a salariatului la cererea acestuia, precum și eliberarea carnetului de muncă cu efectuarea tuturor înscrierilor necesare pînă în anul curent, cu acordarea unui termen de 10 zile pentru îndeplinirea cerințelor din cererea prealabilă, însă pînă la depunerea acțiunii în judecată nu a primit nici un răspuns la cererea sa.

Solicită reclamantul, obligarea pîrîtului de a înceta contractul individual de muncă la cererea reclamantului, data încetării urmînd a fi considerată data rămînerii definitive a hotărîrii judecătorești. La fel solicită obligarea pîrîtului de a-i elibera carnetul de muncă cu toate înscrierile necesare.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 iunie 2014, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de Silici Evghenii și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 iunie 2014.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 19 februarie 2015, Siloci Evghenii prin intermediul avocatului Grigoraș Ana (mandat nr. 0545225) a declarat recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, reiterînd argumentele cu privire la circumstanțele pricinii, a indicat că nu este de acord cu actele judecătorești contestate, or acestea sunt ilegale și neîntemeiate. A mai indicat că instanțele inferioare nu au

apreciat corect și obiectiv probele prezentate de apelant și nu au intrat în esența litigiului.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 16 decembrie 2014 cît și faptul că la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe ce ar demonstra momentul comunicării deciziei motivate, recursul se consideră declarat în termen.

La 10 aprilie 2015, Întreprinderea „Monolit” a Societății „Cernobîl” din Republica Moldova a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitînd declararea acestuia inadmisibil.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Siloci Evghenii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanțele inferioare, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432

alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Siloci Evghenii ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Siloci Evghenii se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii:

Ion Corolevschi

Ion Druță